نظارت نیز باید از یک فرآیند عمدتاً پسینی و مبتنی بر بررسی اسناد، به نظارتی هوشمند، مستمر و پیشگیرانه تبدیل شود؛ نظارتی که به جای تمرکز صرف بر کنترل هزینه‌های ایجادشده، بتواند از شکل‌گیری هزینه‌های غیرضروری جلوگیری کند.

کنترل هزینه، بدون کاهش کیفیت

با این حال، خرید راهبردی را نباید با صرفه‌جویی به هر قیمت یکسان دانست. کاهش هزینه زمانی ارزشمند است که به کاهش کیفیت خدمات یا محدود شدن دسترسی بیمه‌شدگان منجر نشود.هدف اصلی، افزایش ارزش در برابر منابع مصرف‌شده است؛ یعنی بیمه‌شده خدمت مناسب را از ارائه‌دهنده مناسب، در زمان مناسب و با کیفیت مطلوب دریافت کند. بنابراین، مدیریت هزینه باید در کنار کیفیت، اثربخشی و عدالت در دسترسی تعریف شود.تحقق چنین رویکردی بدون همکاری و ارتباط مؤثر میان بیمه‌گر، پزشکان، مؤسسات طرف قرارداد و بیمه‌شدگان نیز امکان‌پذیر نیست. پزشک باید اطمینان داشته باشد که تحلیل و پایش تجویزها با هدف محدود کردن اختیار حرفه‌ای او انجام نمی‌شود، بلکه به دنبال حمایت از تجویز منطقی و استفاده بهینه از منابع است. بیمه‌شده نیز باید بداند که مدیریت هزینه‌ها در نهایت با هدف صیانت از منابع و حفظ حقوق او صورت می‌گیرد.

بیمه‌گر آینده؛ خریدار هوشمند سلامت

گذار از بیمه‌گری سنتی به خرید راهبردی خدمات سلامت، یک تغییر صرفاً فنی یا فناورانه نیست؛ بلکه تغییری در نگاه به نقش و مسئولیت بیمه‌گر است. داده دقیق، سامانه‌های یکپارچه، تحلیل مستمر، نظارت هوشمند و تصمیم‌گیری مبتنی بر شواهد، اجزای اصلی این مسیر هستند.اگر منابع بیمه‌ای را سرمایه‌ای متعلق به مردم بدانیم، مدیریت هوشمند این منابع وظیفه‌ای فراتر از پرداخت به‌موقع هزینه‌هاست. خرید راهبردی می‌تواند به بیمه‌گر کمک کند تا منابع را به سمت خدمات اثربخش هدایت کرده، از هزینه‌های غیرضروری پیشگیری کند و همزمان کیفیت خدمات و دسترسی عادلانه بیمه‌شدگان را مورد توجه قرار دهد. بیمه‌گری آینده، صرفاً پرداخت‌کننده هزینه درمان نیست؛ بلکه خریدار و مدیری هوشمند برای هدایت منابع به سوی سلامت بهتر مردم است.